

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wprowadzenie przepisu takiego jak przepis zawarty w art. 1 ust. 649 ustawy 190/14, który obniża prowizje i opłaty w odniesieniu do konkretnej i ograniczonej kategorii podmiotów, a mianowicie podmiotów zarządzających gry rozgrywane na automatach do gier, a nie w odniesieniu do wszystkich podmiotów sektora gier jest zgodne z wykonywaniem swobody przedsiębiorczości zagwarantowanej w art. 49 TFEU i z korzystaniem swobody świadczenia usług zagwarantowanej w art. 56 TFUE?
- 2) Czy wprowadzenie ww. przepisu zawartego w art. 1 ust. 649 ustawy 190/14, który wyłącznie z przyczyn ekonomicznych obniżył opłaty uzgodnione w umowie koncesyjnej zawartej między przedsiębiorstwem a włoskimi organami publicznymi w okresie obowiązywania tej umowy jest zgodne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań w ramach prawa Unii?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pécsi Törvényszék (Węgry)
w dniu 8 października 2020 r. – FGSZ Földgázszállító Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Sprawa C-507/20)

(2021/C 28/24)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Pécsi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FGSZ Földgázszállító Zrt.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytanie prejudycjalne

Czy praktyka państwa członkowskiego – polegająca na tym, że – powołując nie na skutek ex tunc obniżenia podstawy opodatkowania znajdującej zastosowanie w przypadku niewywiązania się z płatności w rozumieniu art. 90 ust. 1 dyrektywy VAT⁽¹⁾ – państwo to oblicza przewidziany w przepisach ogólnych tego państwa pięcioletni termin przedawnienia, w którym obniżenie podstawy opodatkowania jest możliwe, począwszy od daty pierwotnej dostawy towarów a nie od momentu, w którym dana wierzytelność stała się nieściągalna i powołując się na upływ tego terminu przedawnienia pozbawia podatnika w dobrej wierze przysługującego mu w związku z nieściągalnością wierzytelności prawa do obniżenia podstawy opodatkowania w sytuacji, w której może upłynąć wiele lat pomiędzy datą dostawy a momentem, w którym wierzytelność stanie się definitywnie nieściągalna i w której uregulowanie państwa członkowskiego w chwili wystąpienia definitywnej nieściągalności wierzytelności nie zezwalało – w sprzeczności z prawem Unii – na obniżenie podstawy opodatkowania w związku z wystąpieniem definitywnej nieściągalności wierzytelności – jest zgodna z zasadami proporcjonalności, neutralności podatkowej i skuteczności przy uwzględnieniu w szczególności pkt 63 opinii rzecznik generalnej J. Kokott w sprawie Biosafe – Indústria de Reciclagens (C-8/17, EU:C:2017:927), pkt 27 wyroku z dnia 23 listopada 2017 r., Di Maura (C-246/16, EU:C:2017:887) oraz pkt 36 wyroku z dnia 22 lutego 2018 r., T-2 (C-396/16, EU:C:2018:109), a także faktu, że państwo członkowskie nie może pobierać z tytułu VAT kwoty wyższej aniżeli kwota faktycznie pobrana przez dostawcę towarów lub usługi z tytułu rzeczonyj dostawy lub usługi?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. 2006, L 347, s. 1.